

[Poul Møller.]

må lægge udgiftspolitikken således til rette, at man siger: vi har 10 pct.s indtægtsstigning, og vi må indrette vor udgiftsstigning derefter.

Den højtærede finansminister gjorde nogle bemærkninger om blandt andet mit partis medlemmer af finansudvalget og kritiserede, at de ikke havde arbejdet på den måde, som den højtærede finansminister havde ønsket. Jeg tror, at de har gjort et stort arbejde i finansudvalget også for at spare, men det er nu engang deres opgave at tage stilling til de forslag, regeringen fremsætter. Finansudvalget er nedsat af folketinget for at tage stilling til aktstykker, som regeringen oversender, og de kan sige nej til dem, men de kan ikke fremsætte selvstændige forslag i finansudvalget.

Den højtærede finansminister sagde i sin gennemgang af statsfinanserne, at der var lovbundet for 4,9 milliarder, som ikke kunne røres, medmindre man ændrede lovene. Se, jeg har siddet den sidste tid og set på disse lovbundne udgifter, og jeg skal ikke bestride, at de er på 4,9 milliarder, men jeg vil bestride, at dette beløb er et beløb, der ikke kan ændres totalt, at hele dette beløb ikke kan ændres uden lovændring, for en ikke ubetydelig del af dette beløb går til at administrere forskellige lovbundne udgifter med. Jeg har f. eks. lagt mærke til, at en række institutioner i det finanslovsforslag, der er fremsat, har en stigning i deres medhjælpssummer på 40 pct., og det løber, når man tager finanslovsforslaget igennem, op til meget betydelige beløb. Disse stigninger på 40 pct. i medhjælpssummerne har jo ikke nogen begrundelse i selve den lovbundne udgift, men kun i, at man går over til at administrere den dyrere, end den har været administreret tidligere.

Lad mig også nævne et andet område, som jeg pegede på, da vi havde finanslovsforslaget til behandling sammen med skatteforslagene i efteråret: at man har sagt, det er en mere realistisk budgetlægning, der finder sted; den er fremkommet ved, at man har opfordret styrelserne til at lægge sig i overkanten, gardere sig imod at skulle komme med et tillægsbevillingsforslag i årets løb, for at få et realistisk udgiftsskøn. Jeg tror, at denne fremgangsmåde vil vise sig at være dyrere for staten end den gamle,

hvor man holdt det i underkanten og så kom med tillægsbevillingsforslag, hvis de var nødvendige.

Den højtærede finansminister talte om, at det var rimeligt at sætte mere ind på at forøge statens udgifter, selv om det ville trække arbejdskraft fra det private erhvervsliv. Ministeren sagde, at der er så og så mange ting, som er vigtige for os, og derfor må vi trække denne arbejdskraft til. Han nævnte en række ting, som vi måtte opfylde, og vi ved, at vi må opfylde disse, men vi må ikke glemme, at hvis man vil forcere en gennemførelse af disse tanker, disse krav, der er på staten, og trække arbejdskraft fra det private erhvervsliv, så vil det, således som erhvervslivet er indrettet, medføre, at det private erhvervsliv foretager en modaktion, og så er det i en situation med fuld beskæftigelse, vi får det stadige inflationspres, den stadige lønglidningsfaktor, og i den henseende gav den højtærede arbejdsminister jo intet som helst håb. På mine spørgsmål, som den højtærede statsminister ikke svarede på, svarede den højtærede arbejdsminister, at det var en forudsætning, at der ikke blev nogen almindelig lønforhøjelse, hvis vi gennemførte denne forlængelse af de kollektive overenskomster, men det var også kun en forudsætning, og den højtærede arbejdsminister svarede ikke på mit spørgsmål: hvad vil der ske, hvis denne forudsætning ikke holder? Går det så som med en forudsætning i juraen i almindelighed inden for aftalesystemet, at så må loven ophæves, eller går det således, som det selvfølgelig går, at man bibeholder loven, selv om forudsætningen brister?

Der er ikke givet os noget svar på, om der er skabt garantier imod lønglidninger igennem den ordning, man her foreslår. Det er tværtimod således, at vi i dag har kunnet se socialdemokratiets første løbeseddel rundt omkring på arbejdspladserne, en løbeseddel, som var udsendt, formentlig ligesom da man reserverede annoncer til på lørdag, før tiden. I denne løbeseddel hedder det:

„Alle lønmodtagere, arbejdere og funktionærer, tjenestemænd samt folke- og invalidepensionister sikres rimelig forbedring af indtægter og væsentlige sociale fremskridt.“

„Alle lønmodtagere sikres rimelig forbedring af indtægter.“ Det kan, så vidt jeg kan